

РЕШЕНИЕ

№ 964

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7019** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от И. С. Д., против Решение от 03.06.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 108^{-ми} състав, постановено по НАХД № 12306/2012 г., в частта, потвърждаваща т. 1 от издаденото от началника на „АНД” в Отдел „Пътна Полиция” – СДВР Наказателно постановление № 28684/11.06.2012 г. - наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата, за извършено нарушение по чл. 25, ал. 2 от същия закон.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2, ал. 3 НПК. Искането е да бъде отменено решението.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява и поддържа жалбата си. Поддържа възражения, че оспорваното решение е постановено „при непълнота на доказателствата”, понеже районният съд необосновано е отказал да изиска записи от видеокамери, „монтирани на мястото на станалото ПТП”.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура намира жалбата за

неоснователна, а решението за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД в настоящия касационен състав, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК настоящата съдебна инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Оспореното решение е валидно, допустимо и правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му.

От доказателствата по делото (гласни и писмени) районният съд е установил и приел следната фактическа обстановка.

На 27.04.2012 г., около 15. 40 часа в [населено място] касаторът управлявал лек автомобил по [улица], в посока от [улица], като се движел в лявата лента на пътното платно, предназначена за завиване наляво. По същото време, в средната лента се движел и лек автомобил, управляван от Л. М., който, преди кръстовището с [улица] се намирал пред автомобила на касатора Д.. Той предприел маневра, навлизайки в дясната лента, зад автомобила на М., но не го пропуснал да премине и между двете превозни средства настъпил сблъсък. Водачите спрели автомобилите, но Д. не се съгласил да направят двустранен протокол и напуснал мястото на произшествието. М. повикала полицейски екип и попълнила декларация за произшествието, посочвайки и регистрационния номер на колата, управлявана от касатора Д.. На 29.05.2012 г. бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено оспореното НП.

За да потвърди наказателното постановление в частта на наложеното наказание по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 ЗДв.П съставът на Софийски районен съд е анализирал гласните доказателства – показанията на разпитаните свидетели, като ги съпоставил с писмените такива. Приел е, че: изложената фактическа обстановка по категоричен начин доказва извършването на нарушението по чл. 25, ал. 2 ЗДв.П – преди да навлезе от лявата лента, в която се движел, в дясната, жалбоподателят е бил длъжен, но не е пропуснал движещия се вдясно от него друг автомобил и това негово поведение е станало причина за настъпване на ПТП; в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, установени в ЗАНН.

Възраженията, изложени в касационната жалба Съдът преценява като неоснователни. Без да твърди изрично, че не е извършил нарушението, касаторът съсредоточава защитата си върху отказа на СРС да допусне да бъдат изискани записи от поставени на кръстовището на булевардите „С.“ и „К. М. Л.“ видеокамери. Счита, че този отказ е довел до „непълнота на доказателствата“, като се позовава на чл. 189, ал. 15 ЗДв.П.

К. съд намира, че въззивният е изпълнил задължението си обективно, всестранно и пълно изясняване на фактическите обстоятелства, свързани с административното нарушение, извършването на което е вменено на касатора. В производството пред районния съд са приложими процесуалните правила, установени с НПК. Нормата на чл. 105, ал. 2 НПК определя като недопустими доказателствени средства, които не са

събрани или изготвени при условията и по реда, предвидени в този кодекс. Разпоредбата на ал. 15, чл. 189 ЗДв.П има предвид „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки”, посредством които органите за контрол на пътното движение са констатирали конкретно нарушение, за което е наложено административно наказание. В процесния случай административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана с АУАН, а не въз основа на изготвени с технически средства и системи данни за нарушението, поради което не са налични записи, които да бъдат оценявани като веществени доказателствени средства. Установената от Съда фактическа обстановка изяснява описания механизъм на произшествието, а доказателствата обосновават по несъмнен начин причинната връзка между поведението на касатора и настъпилото произшествие.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 2, изр. първо ЗДв.П задължава водач на пътно превозно средство, при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Касаторът не е спазил това предписание и е наказан с административно наказание „глоба”, на основание на санкционната норма на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 1, т. 5 ЗДв.П, понеже е станал причина за настъпването на ПТП.

Актът за установяване на административното нарушение отговаря на изискванията на чл. 40, чл. 42 ЗАНН, а НП, в частта по т. 1 - на тези, установени в чл. 57 ЗАНН. Решението на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила в обжалваната част.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София-град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.06.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 108^{-ми} състав, постановено по НАХД № 12306/2012 г., в частта, потвърждаваща т.1 от издаденото от началника на „АНД” в Отдел „Пътна Полиция” – СДВР Наказателно постановление № 28684/11.06.2012 г. - наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата, за извършено нарушение по чл. 25, ал. 2 от същия закон.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.